ข้อปฏิบัติในการโฆษณาใช้เสียง

๑. ผู้ขออนุญาตใช้เสียงจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการควบคุมโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๖ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่สั่งให้ผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียง **“ลดเสียงลง”** ได้ทันที หากพบว่าการโฆษณานั้นก่อให้เกิดความรำคาญแก่ประชาชน หากฝ่าฝืนไม่ลดเสียง หรือก่อความรำคาญต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่อาจสั่ง **“หยุดการโฆษณา”** หากยังฝ่าฝืนจะมีโทษปรับ และอาจถูกสั่ง **“เพิกถอนใบอนุญาตทันที”**

๒. ผู้ขออนุญาตใช้เสียงจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๗๔ กำหนดโทษกรณีผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการจัดการเหตุรำคาญ หรือการลดเสียงที่ก่อความรำคาญ ตามมาตรา ๒๗ และ มาตรา ๒๘ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. ผู้ขออนุญาตใช้เสียงจะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๐ ผู้ใดส่งเสียงทำให้เกิดเสียง หรือกระทำความอื้ออึง โดยไม่มีเหตุอันสมควร จนทำให้ประชาชนตกใจหรือเดือดร้อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท เป็นความผิดลหุโทษเกี่ยวกับการก่อความรำคาญหรือส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นโดยไม่มีเหตุจำเป็น

๔. อนุญาตใช้เสียงได้ไม่เกิน ๒๒.๐๐ น.เท่านั้น หากเกินระยะที่กำหนด พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการสั่งให้หยุดการใช้เสียงทันที และหากยังไม่หยุดการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามคำสั่งเจ้าพนักงานจะพิจารณาในการออกใบอนุญาตในครั้งถัดไป

ลงชื่อ.....
ผู้ยื่นคำร้อง
สถานที่.....
วันที่.....

ลงชื่อ.....
เจ้าหน้าที่
วันที่.....

ลงชื่อ.....
เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต
วันที่.....